

C/2023/54

9.10.2023.

Prasība, kas celta 2023. gada 31. jūlijā – *Crédit agricole u.c./VNV*

(Lieta T-456/23)

(C/2023/54)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Crédit agricole SA* (Montrouge, Francija) un 55 citas prasītājas (pārstāvji: *A. Gosset-Grainville* un *M. Trabucchi*, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atbilstoši LESD 263. pantam atcelt 2023. gada 2. maija lēmumu Nr. SRB/ES/2023/23 par *ex ante* iemaksu VNF par 2023. gadu aprēķināšanu, ciktāl tas attiecas uz prasītājām;
- atbilstoši LESD 277. pantam atzīt par nepiemērojamām šādas VNM regulas ⁽¹⁾, Īstenošanas regulas ⁽²⁾ un Deleģētās regulas ⁽³⁾ normas;
- VNM regulas 69. panta 1. un 2. punktu, 70. panta 1. punktu un 2. punkta a) un b) apakšpunktu;
- Deleģētās regulas 4. panta 2. punktu, 5., 6., 7. un 20. pantu, kā arī I pielikumu;
- Īstenošanas regulas 4. pantu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza astoņus prasības pamatus.

1. Pirmais pamats ir par vienlīdzīgas attieksmes principa neievērošanu, jo VNM regulā un Deleģētajā regulā paredzētais *ex ante* iemaksu Vienotā noregulējuma fondā (VNF) aprēķins neatspoguļojot ne iestāžu faktisko lielumu, ne faktisko risku, tāpēc attiecīgs pret tiem esot tāda pati kā pret citām iestādēm, kuru raksturlielumi tomēr atšķiras.
2. Otrais pamats ir par samērīguma principa neievērošanu, jo VNM regulā un Deleģētajā regulā paredzētais *ex ante* iemaksu VNF mehānisms balstoties uz vērtējumu, kas mākslīgi pasliktinot Francijas lielo iestāžu riska profilus, un tādā veidā noteikta iemaksu summa, kas esot nesamērīgi liela salīdzinājumā ar šo iestāžu radīto faktisko risku.
3. Trešais pamats ir par tiesiskās drošības principa neievērošanu, jo VNM regulā, Deleģētajā regulā un Īstenošanas regulā noteiktais *ex ante* iemaksu VNF aprēķins neļaujot bankas iestādēm pietiekami precīzi paredzēt un kontrolēt iemaksas apmēru, kas tām tiks uzlikta.
4. Ceturtais pamats ir par labas pārvaldības principa, kurš ietver pienākumu norādīt pamatojumu, neievērošanu, jo visas norādes par risku neesot pienācīgi ņemtas vērā pārsūdzētajā lēmumā. Turklāt VNV atstātā iespēja ņemt vai neņemt vērā šos kritērijus saskaņā ar Deleģētās regulas 20. pantu esot nelikumīga.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 255, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Īstenošanas regula (ES) 2015/81 (2014. gada 19. decembris), ar ko nosaka vienādus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 piemērošanas nosacījumus attiecībā uz *ex ante* iemaksām vienotajā noregulējuma fondā (OV 2015, L 15, 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

5. Piektais pamats ir par tiesību kļūdu attiecībā uz pielāgošanas koeficienta noteikšanu. Prasītājas atsaucas uz tiesību kļūdu, jo VNV, kas ir balstījies uz vairāku VNM regulas normu kļūdainu interpretāciju, ir noteikusi gada mērķapjomu, kas VNM regulas 70. pantā noteikto galējā mērķapjoma maksimālo apmēru pārsniedz par 12,5 %. Katrā ziņā prasītājas apgalvo, ka šīs tiesību normas esot pārkāptas pēc būtības.
6. Sestais pamats ir par tiesību kļūdu attiecībā uz neatsaucamu maksājuma saistību (turpmāk tekstā – “NMS”) izmantošanas aizliegumu. Prasītājas atsaucas uz tiesību kļūdu, jo VNV balstoties uz kļūdainu normu, ar kurām ir reglamentēta NMS izmantošana, interpretāciju, lai, no vienas puses, noteiktu NMS daļu, kas ir mazāka par maksimālo apmēru, tas ir, 30 % no *ex ante* iemaksām, lai gan tai nav šādas kompetences un, no otras puses, atļautu vienīgi garantijas skaidrā naudā, tādējādi atņemot šīm normām lietderīgo iedarbību.
7. Septītais pamats ir par acīmredzamu kļūdu novērtējumā. Šajā ziņā prasītājas apgalvo, ka VNV norādītie procikliskuma un maksātspējas riski, lai ierobežotu NMS izmantošanu, neesot pamatoti, ņemot vērā it īpaši NMS raksturlielumus un to izmantošanas kontekstu.
8. Astotais pamats ir par pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanu. Prasītājas apgalvo, ka pārsūdzētajā lēmumā neesot precīzi un detalizēti norādīts, kāpēc ir vajadzīgs, pirmkārt, noteikt NMS izmantošanas maksimumu 22,5 % apmērā un, otrkārt, pieņemt garantijas tikai skaidrā naudā.